

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
IPE jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Granițele noastre

In ziua de 28 Maiu, când patru țări și patru nații își strigă împotrivirea lor contra nebuniei revizioniste

Stăpânii cei răi și lacomi de demult nu-și dau odihnă oaselor. Ei n'au uitat vremile de huzureală în bine, când își dospeau mândria bolnavă pe grumazii popoarelor blânde și fără de noroc. Grofii și baronii din viața lui Tuhutum nu se simt bine fără pinteni și fără pene de cocoș. Pleznește fierea într'ansași de dorul slugilor de odinioară.

De câțiva ani incoace partea noastră de lume, Europa, este împânzită în lung și în lat de trepădușii conților dela Budapesta cari, cu vâlcăreli și cu tânguri după potcoave de cai morți, caută să induioșeze pe mai marii neamurilor și cer reînvierea Ungariei răposate. Acești trepăduși, isteți nevoie mare, s'au și priceput să câștige de partea lor câteva suflete găunoase dintre fiii marilor popoare apusene, pe cari i-a cuprins o dragoste înfocată față de pretențiunile nebune ale Ungurilor și ne-am trezit că se aude tot mai mult și de ici și de colo, vorba răutăcioasă a revizuirii contractelor de pace de după marele război. Cel dintâi care a urlat strigătul smintit al „revizuirii“ a fost englezul Rothermere, la care s'au mai alăturat și alte glasuri de lilieci ai întunerecului. Nebunia se vede că-i boală lipicioasă și lilieci cobitori a rău s'au înmulțit. „Revizionistii“ au făcut cor împreună și astăzi ei au izbutit să înbolnăvească chiar și pe unii dintre conducătorii neamurilor mari.

Ce vreau acești răgușiți revizionisti?

Vreau, nici mai mult nici mai puțin decât să tragă dungă peste toate jertfele de lacrimi și de sânge prin cari României, Sârbii, Ceho-Slovacii și Polonii au oprit mersul păcătos al lumii vechi și au dat libertate națională popoarelor subjgate de demult. Ei vreau stricarea granițelor de astăzi și cufundarea unei părți însemnate din Europa în robia crâncenă de dinaintea marelui război. Ungurii lui Horthy vreau Ardealul nostru și Banatul dela Sârbi, vreau țara Slovacilor dela Cehi, Nemții lui Hitler vreau o mare parte a Poloniei și Al-sacia dela Francezi, iar Mussolini vrea să fie singur stăpân pe toată Marea Adriatică. Asta o vreau „revizionistii“ îngrozind lumea cu stafia unui nou războiu de înverșunare a popoarelor.

De dragul cui o vreau?

De dragul unor groși betegi și a unor svăpăiați cu mintea 'n buzunar și cu capul în mână? Nu-i prost cine poartă șapte pite, ci nebun de legat cine i le dă!

Să știe însă revizionistii că roata lumii s'a întors pentru vecie și ce-a fost nu va mai fi niciodată. Ardealul este pământ românesc pe care strămoșii noștri l-au udat cu sânge și cu lacrimi; noi am arat aici și am frământat pământul cu sudori amare. Văile și luncile, apele și munții, ne cunosc numai pe noi, începând dela Decebal-Crai și până la Horia, la Iancu, la Ferdinand liberatorul. Pe noi ne cunoaște frunza și iarba; ciocârliile și priveghetoriale nouă ne cântă din Nistru până la Tisa. Codrii de doinele noastre răsună și cămașa românească o într'aurește soarele pe întinderile Transilvaniei. Aerul aici este deprins numai cu piepturile și cu plămâni noștri. Singur Dumnezeu ar mai putea să schimbe fața pământului din Dacia cea veche a lui Traian.

De dragul unor pinteni ruginiți și a unor flocaite de pene de cocoș vreau „revizionistii“ să mute granițele moșilor noastre străbune?

Se înșeală amarnic!

Cred ei că noi am uitat sbirii lui Tisza și capcâniului lui Apponyi? Cred ei că se găsește în această țară suflet românesc și auz care să mai poată suferi pe „Teremtette!“ și pe „Vankuj-Oláh“? Grozav se înșeală!

Ori cred ei, că noi vom sta cu mâinile în sân și vom privi cu nepăsare când vor vrea cătanele lui Horthy să culeagă drapelele noastre naționale din turnurile de biserică și dela cingătorile flăcăilor și fetelor noastre, ca să întindă verdele lor ungueresc și albul de ghiță al tricolorului dela Budapesta?

O!, cerul să-i apere de așa nebunie!

O, nu, nu, hapsini revizionisti și stricători de contracte, ori unde ați fi și ori cum v'ați numi! Socoteala granițelor noastre s'a încheiat pentru totdeauna. Nici puterea diavolească a lui Scaarotchi de-ar porni în potriava acestor graniți, nici cu foc și cu pucioasă nu le va mai putea olăti de unde au

fost implântate cu voia lui Dumnezeu și cu tăria neamului nostru. Ele rămân în vezi, cât mai este o suflare românească pe acest pământ.

Astăzi, când dela Marea Neagră și până la Marea Baltică, dela Adriatică și până la Nistru, națiile toate își arată împotrivirea contra nebuniei revizioniste, noi, strănepoții lui Horia, ai lui Iancu și Simion Bărnuțiu, strigăm într'un singur glas de uragan:

*Murim mai bine 'n luptă
Cu glorie deplindă,
Decât să fim sclavi iarăși
In vechiul nost pământ!*

Sfințirea de drapel din comuna Folia jud. Timiș

Corul român unit constituit în A. G. R. U., din veniturile realizate cu diferite petreceri teatrale, a făcut un drapel de o frumusețe rară, care a costat în criza aceasta 9000 Lei

Di președinte al A. G. R. U.-lui și diriginte al corului, părintele Grigoriu Delea, a găsit potrivit, că acest drapel să se sfințească în ziua de rugă, la vecernie. Pentru a da o importanță cât mai mare acestui act, a adus fanfara unită din comuna Lighed, care a cântat atât cu procesiunea la cimitir cât și la sfințire și seara la petrecere.

Actul sfințirii l-a săvârșit di părinte Iosif Sfercociu din com. Jebel, în fața bisericii, în liber, luând parte public foarte numeros.

Sfinția-Sa a arătat prin o predică potrivită, rostul Agru-lui și însemnătatea drapelului.

După sfințire s'a trecut la baterea cuelor tradiționale, la cari au contribuit următorii domni:

Lazar Biro inv. Folia 300 Lei; Ladislau Teglăș preot Timișoara 200 ei; Ioan Mustețiu dir. șo. Timișoara, Mihai Măgurean inv. Timișoara, Nicolae Lugojan preot Izvin, Pavel Drăgan preot Lighed, Iosif Sfercociu preot Jebel, Grigoriu Delea preot Folia, Dr. Ioan Stupariu primpret. Timișoara, Sublt. Mihai Pop Lugoj, Fanfara din Lighed, Dna Carolina Pop, Nicolae Bagiu Jebel, Andrei Popovici Jebel, Lazar Lupu cassarul corului și Lazaz Vermeșanu câte 100 Lei; Ioan Pop, Petru Oprea, Eftimie Vada, Trandafir Jumanca, Nicolae Miclău, Gheorghe Vesa, Persida Bagiu, Simion Iovi, Nicolae Popovici, Roman Marina și Maria Marina câte 50 Lei; di Chiriță Aurel șef de post 40 Lei.

După aceea toată lumea adunată a trecut la locul obișnuit pentru joc, unde fanfara a cântat până seara.

Seara a avut loc o petrecere teatrală,

foarte reușită, datorită harnicului dirigit al corului pâr. Grigoriu la care sau produs foarte frumos tinerii Eftimie Văda, Simion Iovi, Petru Oprea și Persida Bagiu. Deasemenea corul a cântat foarte frumos.

Dar să trecem și la partea durerii.

Frații ortodocși de asemenea nu s'au lăsat. Ca dominanți și mai mulți ceva la număr, au adus și ei fanfară și conducător de cor, pe dl compozitor Nistor Mielea. Foarte frumos și nimic de zis, fiecare să înainteze. Dar partea tristă este ca frații dominanți, de dragul uniților, au părăsit locul obișnuit pentru rugă, unde puteau cânta amândouă fanfarele pe rând, și frații să-și petreacă cu oaspeții împreună. Ei însă au fugit în oborul bisericii lor și acolo au jucat până seara.

Notez că cei mai încarnați în timpul sfințirii drapelului au stat în biserică cu fanfară cu tot, timp de o oră, numai ca să nu vadă drapelul uniților, de oarece dl șef de post le-a ordonat că până după sfințirea drapelului nu au voie să juce.

Un oaspe

Prăbușirea pământului în județul Tutova.

Din cauza tăerii fără nioi o socoteală a pădurilor din partea de miază-noapte a acestui județ, în zilele trecute s'a prăbușit pământul pe o întindere de aproape 600 hectare, dintre cari 490 hectare sunt pământ arător, 15 hectare sunt cu vie și 95 hectare sunt pășune comună. Nenorocirea s'a întâmplat lângă satul Popești și s'au dărâmat mai multe case. Dacă locuitorii din ținuturile despădurite ar împăduri iarăși pământul și ar îngrădi gârlele mai mari cu bolovani și crăci de arbori, regulând viiturile apelor, astfel de nenorociri nu s'ar mai întâmpla.

Expoziție de bumbac.

Ministerul de Agricultură va aranja prin luna Noemvrie la București, o expoziție a bumbacului. Scopul este se îndemne și se învețe pe oameni cum să cultive bumbacul.



Smerenia

Reprivire asupra vremilor de azi

»Calea spre smerenia cea adevărată este disprețul; de nu-l poți suferi pe acesta niciodată nu vei ajunge la smerenie« — zice sf. Bernard. — Ia, oprește-te, iubite cititor, pentru un moment, dar numai pentru un moment, dacă nu poți mai mult, și cugetă la aceste cuvinte: »Calea spre smerenia cea adevărată este disprețul, de nu-l poți suferi pe acesta, niciodată nu vei ajunge la smerenie«.

Ia, gândește-te, ce ești în această lume și ce importanță ai între aproape două miliarde de oameni, câți trăiesc pe fața pământului, și atunci vei înțelege ceea ce zice sf. Bernard.

Dar, acesta nu-i numai un îndemn din partea unui sfânt al bisericii spre smerenie; ci chiar din partea Mântuitorului, căci una dintre cele opt fericiri este și aceasta: »Feriți-vă cei săraci cu spiritul, că acelora este împărăția cerurilor« (Mat. 5, 3).

Azi omul a progresat atât de mult pe toate terenurile științei. A progresat în tehnică; a progresat pe calea descoperirilor științifice; trimitem vești departe, fără firul telefonic, prin Radio; azi omul nu se mai îndestulește cu iuțeala automobilului de 800 km. la oră, nici cu iuțeala acceleratului; azi, omul vrea să alerge cu »automobilul rachetă«.

Dar, cu tot progresul uimitor pe care l-a făcut omul modern, oare viața noastră s'a făcut mai bună, mai cinstită, mai frumoasă sau mai ușoară?

Și dela toți primim același răspuns: »Nu«!

Oriza ce stăpânește lumea, șomajul și răzcoalele din unele părți ne sunt măre.

Și de ce oare e așa? Fiindcă omul s'a depărtat de sf. Maică Biserică; învățăturile, cari se propun din partea preoților nu se iau în socotință; urmarea lui Hristos, smerenia și considerarea, că ce are omul în lume ce ar atârna dela el, se nesocotesc. Chiar contrariul smereniei domnește în lume: Ingâmfarea sau superbia. Astăzi nu se mai iau în socotință cuvintele Mântuitorului: »Luați jugul meu peste voi și vă învățați dela mine, că blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufleteilor voastre« (Mat. 11, 29).

Iată, iubite cititori, cuvintele de aur ale Mântuitorului! Și cât de nimerit se pot aplica azi tuturor oamenilor, cari s'au depărtat de Isus Hristos și de Biserică; azi când egoismul, dușmănia și minciuna stăpânește în lume și când omul nu mai vrea să asculte de mai marii lui, cât de nimerit se pot spune aceste cuvinte: »Luați jugul meu peste voi și vă învățați dela mine, că blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufleteilor voastre« (Mat. 11, 29).

Pildă de blândețe și smerenie nedat însuși Mântuitorul.

Ce a fost copilăria Mântuitorului decât o pildă de blândețe și supunerel... Dacă ia deschideți sf. evanghelie dela Luca și vedeți: »Și s'a pogorât cu dânsul — Isus din Ierusalim — și a venit în Nazaret și era sub ascultarea lor« (Luca 2, 51).

Intreagă viața Mântuitorului a fost o pildă de blândețe și smerenie, căci »Fiul omului nu a venit să-i slujească alții lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți« (Mar. 10, 45).

Dar omul de azi nu mai vrea să știe de aceste cuvinte ale Mântuitorului; ca și odinioară Ingerii, în îngâmfarea lui se răzcoala împotriva atotputerniciei lui Dumnezeu și îi strigă: — Nu-ți voiu sluji Tău.

Și ca rezultat al îngâmfării omului și a depărtării lui de biserică, iată starea lucrurilor din ziua de azi! »Că tot ce se înalță smeri-se-va, și cel ce se smerește înalță-se-va« (Luca 14, 11).

Foița „UNIRII POPORULUI”

La mormintele tribunilor din 1848

Cuvânt rostit cu ocazia zilei de 3/15 Maiu de pâr. prof. N. COMȘA

»Piatra Libertății«, simbol al redeșteptării naționale, ne-a înnoit sufletele, prin glasul său tainic, altoindu-ne 'n ele suflul cald de jertfă și ertare al mărețului jurământ din 1848. Aprinși în suflet de dorul conlucrării spre întărirea patrimoniului național, am venit aci, în preajma modestei »biserițe«, în locul de odihnă al unora din marile figuri ale anului 1848; al acelor figuri istorice care cât au fost în viață au luminat ca nește faruri cărările, pe cari poporul român s'a nizuț, prin lupte îndârjite și suferinți amare, să ajungă la limanul unei sorți mai bune, la limanul fericirii sale culturale și naționale.

Impinși de legea strămoșească a cinstirii memoriei celor vrednici am venit să ne închinăm lor, și impinși poate și de lipsurile noastre sufletesti am venit să căutăm ceva care să ne servească de sprijin și îndrumare în lupta ce ne așteaptă. Căutăm, desigur, însuflești peregrini, apa vie care întărește și perpetuiază forța

precum și puncte noi de orientare în lupta vieții noastre de fii ai României-Mari.

Aerul frează de șoapte!... Deschideți-vă larg porțile sufletului... Eroii Blajului și ai națiunii ne sunt în preajmă... Și azi, când vorbe și dorinți însinuante împânzesc văzduhul, șoapta lor sfântă, glas al adâncului nostru etnic și național, ne este mai de lipsă ca ori când. Faptele și chiar numai numele lor ne vorbesc îndeajuns.

... Să-i ascultăm!... Se odihnesc aici o întreagă pleiadă de canonici, directori ori profesori ai școalelor din Blaj. Ei n'au luptat cu arma pentru națiune, dar viața lor postelnică a fost un șir de fapte menite a consolida viitorul național. Munca lor a fost abnegațiune și dragoste de neam. Zăbranicul vremii a împânzit însă cu firul uitării multe din viața lor, făcându-i să supravețiască, doar, ca vrednici membri în suita marelui arhiepiscop Alex. Șterca-Șuluțiu, care împreună cu Timoteiu Cipariu și Axente Sever, par adevărați stejari seculari, cari stăpânesc, prin majestatea coroanei lor, întinsul unei întregi păduri.

Alexandru Șterca-Șuluțiu, întâiul mitropolit român-unit, a fost inimos sprijinitor al tuturor acțiunilor de înviorare națională. Născut între românii obidiți, le-a cunoscut bine necazurile. Fiindcă lumina cărții era arma cea mai eficace, el a întemeat mari fundațiuni pentru ajutorarea

școlărilor săraci. În viața politică a fost un luptător hotărât și fără reticențe. De la Vienna scria lui Barițiu: »goli, zdrențoși, flămânzi, brliți, împiedecați, subminați vom apăra — că acum e timpul — dreapta cauză a Națiunii, și să nu ne lăsăm de nimica biruiți până când sau ne vom ridica și vom sta cu Națiunea dinpreună tari și triumfători în picioare, sau vom pieri cu ea deodată și pentru totdeauna«. Câtă convingere, cât foc și câtă energie națională! Aceaș mărturisire bogată o face și azi prin piatra mormântală care spune tuturor: »Numai moartea mă desparte de națiune!«

Alătura, sub crucea de marmoră albă așteaptă a doua venire strălucitul învățat între învățați, Timoteiu Cipariu, părintele filologiei române, marele bibliofil și poliglot. Fiu de țărăn, ca întreagă seria cărturarilor ardeleni, după ce a urmat școalele ce se puteau urma la Blaj prin muncă asiduă, transformându-și noaptea în zi, a devenit una din celebritățile timpului. Secretar între cei zece ai adunării din 1848 și găzduitor al întrunirilor pregătitoare, el avea organ propriu de propagandă și luminare între românii iobagi și ca aceștia să-i înțeleagă mai clar și mai limpede gândirea:

- »Din cărți bătrâne și vultate
- »In veghea nopților târzii
- »A scoș latine nestemate
- »Ce strălucesc atât de viu,

Par'că acum, mai mult ca întotdeauna se vede neputința omului de-a face ceva, fără ajutorul lui Dumnezeu. Conferințe economice s'au ținut pentru a căuta să înlăture criza economică, ce stăpânește lumea și alte atâtea conferințe, dar nicăiri nu se citește că s'ar fi ținut o conferință a *renașterii sufletești* pentru omul de azi. Și de ce oare? Fiindcă omul în sumeția lui crede, că și fără Dumnezeu poate lucra: »Inșă nu te înalța cu mintea, ci te teme» (Rom. 11, 20); căci cine te alege pe tine? Și ce ai ce nu ai primit? iară de ai primit, ce te fălești, ca și cum n'ai fi primit» (I Cor. 4, 7)... Și știe numai Dumnezeu unde vom ajunge, dacă ceice poartă destinele țărilor nu se vor întoarce la evanghelia lui Hristos și nu vor căuta să facă o renaștere sufletească în sufletul oamenilor.

Iată, iubiți cititori, indemnul pe care l-aș da prin cuvintele sf. ap. Pavel: »*Pliniți bucuria mea, ca una să gândiți, o dragoste având, cu un suflet fiind, una gândind, nimica cu ceartă sau cu mârjire deșartă, ci unul pe altul cu smerenie socotind a fi mai de cinste decât pe sine; nu caute ale sale fieștecările, ci ale altora. Aceasta să o gândiți întru voi, ca și Hristos Isus, carele deși era în chipul lui Dumnezeu, s'a micșorat pe sine, chipul robului luând, întru asemănarea omenească făcându-se și cu închipuirea aflându-se ca omul. Smeritu-s'a, făcându-se ascultător până la moarte, și încă până la moartea crucii.*» (Filip. 2, 2—8). »*Imbrăcați-vă dar ca aleșii lui Dumnezeu cei sfinți și iubiți, întru milostivirea îndurărilor, în bunătate, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelungă răbdare, răbdând unul pe altul și iertând unul altuia; de are cineva împotriva cuiva pără, precum v'a iertat Hristos, așa să iertați și voi. Iară peste toate acestea dragoste să aveți, care este legătura săvârșirii.*» (Colos. 3, 12—14).

Iar celor tineri, cari ca mâine vor forma noua generație le spun, cu sf. ap. Petru: »*Așiderea și voi tinerilor, plecați-vă preoșilor.* Toți unul altuia plecându-vă, smerenie să arătați, căci Dumnezeu trufașilor

le stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar. Drept aceea smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca el să vă înalțe în vremea cercetării, toată grija voastră aruncând spre dânsul, căci acela îngrijește de voi.» (I. Petru 5, 5—7).

Supuneți-vă deci, mai marilor și ascultați-i. Nu-i supărați. Nu vorbiți despre altul de rău. Dați ascultare mai marilor și urmași pilda Mântuitorului de smerenie și supunere: »carele, deși era în chipul lui Dumnezeu, s'a micșorat pe sine, chipul robului luând.» (Filip. 2, 6—7); căci: »*Amin, amin zic vouă: nu este sluga mai mare decât domnul său, nici robul mai mare decât celce l-a trimis pe el. Dacă știți acestea, fericiți veți fi de le veți face.*» Ioan 13, 16—17).

Eugenlu

O poveste cu tălc

Eram într-o comună vecină, la un așa numit „Cerc-cultural“ al învățătorilor.

Invitat anume să particip, nu puteam să lipsesc. — După sf. Liturghie împreună cu predică, panachidă și alte comunicări, încă nu prânzisem. Obosit și flămând, așteptam însă liniștit sfârșitul, crezând că nu va trebui să activez și eu. După desfășurarea programului și înainte de închiderea ședinței am fost însă rugat să i-au și eu cuvântul, ceea ce nici n'am refuzat. În ceea ce urmează voi să descriu, cât se poate de fidel, vorbirea pe care am ținut-o la acest „Cerc cultural“; — nu doar pentru a voi să-mi arăt știința, spre ami câștiga mârjire și laudă, ci pur și simplu pentru că cele ce am spus cred că sunt vrednice de a fi însemnate spre știre tuturor:

Iubiți Ascultători și Dlor Învățători!

Deși obosit și cam flămând, fiind aproape ora 2 d. m., și eu încă n'am mâncat de seară, — totuși, rugat fiind să iau cuvânt, caut să împlinesc dorința. — După un program atât de bogat desfășurat, despre ce ași putea să vă vorbesc, ca deoparte să-mi dați și mie ascultare, iar de altă parte să vorbesc ceva folositor? — Deși n'am fost luat în program, voi căuta să vorbesc însă în legătură cu el.

Vorbindu-se de luptătorii neamului, dintre cari între alții s'a amintit și Părintele Lucacia „Leul dela Șişești“, cântându-i-se și doina lui

„Cântă mierla prin păduri,
Robu-i Lucaci la Unguri etc“

avându-i și fotografia aci pe perete — îmi aduc aminte că bătrânii așa spun că acest Părinte mare și nelăfricat luptător al neamului nostru, de câte ori ținea vreo vorbire, totdeauna o începea cu câte o poveste cu tălc și aceasta, pentru că pe acelea vremuri numai prin povești cu tălc puteau părinții noștri să-și exprime durerea sufletului lor. Și cu toate că azi suntem în țara noastră, de ei mult dorită și de noi mult iubită, putându-ne expune liber simțimentele sufletului nostru, totuși vă voi spune și eu o poveste cu tălc: ... „Fost-a odată o mamă care a avut o singură fată, pentru care a murit și trudit zi și noapte, cu dorința s'o vadă mare și frumoasă. Căutat-a biata mamă să-i câștige și ceva zestre, ca pe vremea când o va mărita să aibă ce-i da. Și, ce ordeți, nu i-s'au găsit pețitori? Ba da, dar acesta necăpătându-o, i-s'a făcut cel mai mare dușman. Și câți dușmani nu și-a câștigat biata mamă pentru aceasta, atât ei cât și ficei sale!

Bunul Dumnezeu a adus însă zile bune și fericite asupra mamei. A sosit timpul când i-s'a găsit un „Craiu“ mândru și frumos, trimis anume de Domnul Hristos și de Maica Preacurată și de cei 12 sf. Apostoli, care s'a promis a ținea în căsătorie și a-i păzi cu sfințenie zestrea primită și a purta de grijă la nevoie chiar și mamei. Biata mamă voioasă și bucuroasă, s'a învoit și și-a lăsat fata și ea a rămas singură. Nu peste mult „Craiu“ cel nou și-a cam uitat de fegăduința făcută și nu numai că nu voia să-i poarte de grijă mamei soacre, ci voia să se lapede de ea. Mai apoi au venit zile grele și asupra „Craiuului“, iar mama soacră, văzându-și în primejdie ginerele, fata și zestrea dată, ca și una care avea experiența vieții, a sărit întru ajutorul lor și astfel cu puteri unite i-au biruit pe dușmanii? După acestea nu știu apoi cum o fi ducându-o unul cu altul, atâta știu spune că până vor fi uniți într'un cuget și simțiri, vrășmașul n'o să-le poată face nici o stricăciune, căci după vorba postului:

»*Și prin »Organul Lumindrii»
»A răspândit cu mult curaj
»In toate unghiurile țării
»Lumina sfântă dela Blaj».*

Contemporan și vrednic urmaș în dragostea cărții și a neamului, i-a fost lui T. Cipariu, Ioan M. Moldovan, mare colecționar de documente, întemeietor de fonduri pentru ajutorarea școlărilor săraci și fondator al câtorva instituțiuni de economie și finanță, menite să asigure prosperarea materială a națiunii. N'a știut de familie, dar a crescut sute de copii. Erau doar vlăstare din familia sa: națiunea.

Alături de atâți ideologi, luptători cu condei'n mână în loc de sabie, iată impozanta figură, de adevărat tribun roman, a prefectului legionar Axente Sever. Participant »în focat« al adunării din 1848, el încearcă să devină, împreună cu Avram Iancu, realizatorul dezideratelor și jurământului de pe Câmpia Libertății. Cu o mână de legionari, înarmați în mână cu ce s'a putut, dar oțeliți în suflet cu credința învingerii și dorul de libertate ca nici un alt ostaș, el devine pentru un timp al doilea conducător al Albei-Iulii. Anii — 85 — cu câți l-a dăruit cel de sus, i-au albit părul și i-au furat puterile brațului, dar nu i-au putut stingea focul tinereții aprins aici în câmpia Blajului. Trăind la Brașov, cât mai aproape de pasurile Carpaților, pe unde avea credință că vin liberatorii,

a murit cu dorul Câmpiei Libertății, pe care o vedea un colț binecuvântat pe întinsul stăpânirii românești.

Spiritul său planează și azi asupra acestor locuri mărețe. Ne privește împreună cu ceilalți vrednici tribuni având satisfacția idealului împlinit. Entuziasmul nostru național este pentru ei chezașia cea mai sigură, că ne-am croit o »altă soartă« și că

»*Țări și neamuri vor pieri
»Iar scumpă noastră Românie
»Etern, etern va înflori.*

Iubită tinerime școlară, cuvinese ca acest pios pelerinaj să fie pentru toți un moment însemnat în viață; un moment care să producă o normă nouă de conduită în acțiunile de acum ca și de mai târziu.

Să ne gândim în special la *ce vom fi și ce vom face* de azi încolo, pentru că fiecare faptă a noastră să fie o cărămidă prețioasă în mărețul edificiu al consolidării naționale. În această privință, tribunul dela 1848 la ale căror morminte ne aflăm, ne oferă pilde viu grăitoare.

Unul a fost devotat totdeauna patriei și națiunii, altul a fost luptător cu arma pentru afirmarea neamului; unul a fost crescător al fiilor națiunii pe care și-o consideră și-și familie, altul a fost atât de stăruitor în muncă încât, în parte autodidact, s'a ridicat alături de savanții timpului.

Rezultatul; ... toți au binemeritat dela biserica și națiune.

Nu putem privi, ori cât de imperfect, un om mare fără să câștigăm ceva dela el. El este doar izvorul viu de lumină în apropierea căruia este bine și plăcut să te afli (Th. Carlyle). Viața strămoșilor este trecutul nostru, și trecutul este doar fântâna darurilor înviorătoare în lupta vieții.

Ingenunchind deci umili la mormintele celor ce au jertfit pe altarul patriei, să ne propunem adânc în suflet dorința de a-i urma în virtuți și naționalism și să rugăm pe Dumnezeul părinților noștri să le dăruiască lor odihna în lăcașul celor drepiți, iar nouă să ne întărească pentru că să le putem fi urmași vrednici păstrând sufletele și consolidând visul — realizat acum — de jalea căruia ne-au răposat »Și moșii și părinții«.

Suflete mărețe, tribuni ai anului 1848, uniți-Vă rugăciunile la treptele Tronului divin și cereți Părintelui îndurărilor ca să inspire poporului român virtuțile și tăria de caracter, care să nu-l lase a suferi batjocura și știrbirea patrimoniuului său »nici atunci, când nici o picătură de apă nu va mai curge pe albia noroioasei Tise, când vor seca valurile maieostoasei Dunării, când va înceta mormurul lin al Nistrului și va amuți freamătul pletoșilor Carpați«.

Unde-i unul nu-i putere,
La nevoi și la durere.
Unde's doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește.

Nu știu dacă cineva dintre Dvoastră o fi știind tálcul acestei povești. Pentruca să-l știe însă cu toții, îl voi expune în cele ce urmează:

Mama din povestea spusă e *sf. Biserica*. Fata ei, pe care așa zicând a născut-o și a crescut-o și pentru care a muncit și truditzi și noapte și pentru care a avut mult de suferit a fost *școala confesională*. Peșitorul care a peșit-o și n'a primit-o și care pentru aceasta i-s'a făcut un dușman înverșunat, a fost statu maghiar.

Zilele celea bune și fericite, cari au venit asupra mamei, au fost zilele unirii tuturor Românilor într-o singură țară, în *România-Mare*; iar vremea măritișului școlii confesionale a fost trecerea acesteia la *Statul Român*, care totodată i-se socotește drept „Craiu” ei, primind ca zestre dulcea și frumoasa limbă românească, păstrată cu atâta jertfă în cursul veacurilor de urgie!

Sf. maică Biserica s'a simțit mândră pentru fata ei, totodată s'a bucurat și de noul „Craiu” atât de mult dorit și așteptat și, în mândria și bucuria ei, și-a uitat ca să facă vre-o înțelegere cu „Craiu cel nou” cu „Statul român!” S'a încrezut în cinstea și omenia lui, de care a și dat dovadă până mai ieri alaltăeri. În timpul din urmă însă nu a prea vrut să bage nici o seamă de mama soacră, de *sf. Biserica*. Ba se vorbea chiar de separarea bisericii de către stat. Inșă, cum în lume nimeni nu e scutit de năcazuri, așa și asupra statului în timpurile din urmă par'că s'au îngrămădit mai multe năcazuri decât până acum. Vrășmași răi și mulți stau gata să ne răpească, ce avem mai scump, țară, neam și lege.

Și, D-Voastre ce credeți, sfânta maică Biserica să stea cu mâinile în sân și să lase ea mâini vrășmași să distrugă în câteva zile, ceea ce ea a agonisit în zeci și sute de ani? Niciodată!

Vor fi ei vrășmași răi și mulți, atât din afară cât și dinlăuntru. Să știe însă cu toții că mai sunt în această țară urmași de-ai Părintelui Lucaci cari, ca și el, nu vor pregeta a aduce ori și ce jertfă, până chiar și viața, dar scumpa noastră țară, limba și legea, primite dela înaintașii lor nu le vor lăsa pradă și batjocură străinilor!

În schimb cerem însă ajutorul și sprijinul tuturor acelor cari vor binele și fericirea neamului și-a țării noastre.

Mă bucură că d-nii învățători înțeleg semnele vremii, făcând o propagandă atât de binevenită pentru neam, țară și lege.

Dumnezeu să ne ajute la toți!

Ilie Votșan
preot în Porți

Starea semănăturilor.

În timpul din urmă au căzut ploii multe în tot cuprinsul țării. Vremea însă a fost tot rece și din cauza aceasta semănăturile sunt întârziate în dezvoltare. Prin unele locuri grăul de toamnă a început să se îngălbească. Semănăturile de primăvară au răsărit bine și sunt destul de frumoase. Le trebuie însă căldură mai multă pentruca să se desvolte. Semănăturile de porumb încă nu s'au terminat peste tot locul. Pomii, afară de soiurile, cari înfloresc mai de vreme, sunt frumoși, asemeși viile. Fânatele și pășunile au iară din belșug.



Ce mai este nou în politică

Atât în politica dinlăuntru cât și în cea din afară, săptămâna care s'a scurs a fost bogată în fapte.

În țară la noi săptămâna care va trecut a fost numită și *săptămâna laptelui* (mamei, copilului) precum și *săptămâna cărții* (culturii). Guvernul, slujbașii lui, precum și gazetele au făcut mare propagandă, atât pentru consumarea laptelui sub diferitele lui forme, cât și pentru hrănirea minții cu învățătura cărților. Dar fiindcă aceste lucruri — chiar și când se face reclamă pentru ele din partea oamenilor politici — nu este politică propriu zisă, ci mai mult economie politică și culturală, de aceea ne întoarcem la adevărata politică:

Aici vom încresta:

Manifestul partidului național-țărănesc către țară.

În preajma marelui adunări publice, pe care a chemat-o la București pe ziua de duminică, 21 Mai, partidul național-țărănesc a socotit de bine să se îndrepte către țară prin un manifest. În acest manifest iscălit de noal președinte d. Al. Vaida Voevod și d. V. Madgearu, ca secretar general, partidul dela cărmă arată ce stări a găsit la venirea sa la putere în Iunie anul trecut și ce-a înfăptuit în timp de un an. A izbutit să pună rânduială în finanțele țării, plătind regulat pe slujbașii statului, a scăzut dările, a ușurat datoria țării față de străinătate (cu 2 miliarde lei), a redus dobânda la bănci, a făcut o nouă lege a conversiunii care să ușureze și pe datorăș și să nu omoare de tot nici creditul; iar în afară a întărit poziția României prin strângerea prieteniei cu țările din Mica Înțelegere. Acum se așteaptă rezultatul marelui conerințe economice care se va deschide la Londra, în 12 Iunie. Dacă însă conferința aceasta n'ar aduce deslegarea crizei economice și ușurarea greutăților ce apasă mai ales asupra țărilor agricole (cum este și țara noastră), nici atunci nu trebuie să desnădăjduim. Guvernul spune, că va ști să organizeze rezistența națională și să facă să trăim și numai din puterile noastre. Pentru aceasta însă va fi lipsă de liniște și rânduială. De aceea guvernul adaugă că e gata să înăbușe orice încercări, cari imitând curente anarhice (porniri desmătate) din străinătate (hitlerism, antisemitism și altele) ar putea atinge așezământul fundamental al statului nostru (tronul și constituția). Ținta partidului național-țărănesc va fi să asigure patriei o existență netulburată, să asigure pacea și prosperitatea (bunăstarea) cetățenilor.

Marea adunare dela București

De mult n'a mai văzut Capitala atâta lume strânsă la o adunare, cum a fost duminică, în ziua Sfinților Constantin și Elena. Vreo 150.000 de oameni, din toate colțurile țării, au împânzit străzile

Bucureștilor, încât dela Calea Victoriei până la *Arenele Romane* — unde s'a ținut adunarea — era o mare de capete. Kilometri dearândul au ținut coloanele cari au defilat prin fața tribunet unde se afla d. prim-ministru Vaida și fruntașii partidului național-țărănesc. Păcat că vremea rea — vânt cu ploaie rece, — a stânjinit buna dispoziție a mulțimii care a fost de față.

La *Arenele Romane* dela marginea Bucureștilor, au ținut vorbiri d-nii: Vaida, Mironescu, Madgearu, Hașeganu, Ioanățescu, și alții: precum și câte un reprezentant al Ungurilor, Sașilor și Bulgarilor, cari au făcut declarații de credință față de România.

Din această adunare uriașă s'a dat un răspuns cum se cade și celor cari prin propaganda lor uneltesc împotriva granițelor țării noastre.

Vorbirile au fost răspândite prin megafone și mulțimii, care ne mai încăpând la *Arene*, a rămas în parcul Carol din apropiere.

Sașii mai lasă din 48

Am scris în numărul trecut că Sașii noștri au început să maimuțarească pe național-socialiștii lui Hitler din Germania. Era vorba ca la 18 Mai să țină o mare adunare a lor — *Sachsentag* — la Sighișoara.

În cele din urmă însă și-au tras pe seamă. D. *Rudolf Brandsch*, fostul subsecretar de stat le-a arătat ce prostie vreau să facă. Așa că adunarea dela Sighișoara nu se mai țină. Rațele de curte dela noi și-au dat seama, că ele nu pot sbura ca cele sălbatice din Germania.

D. Vaida despre revizionism și hitlerism

D. prim-ministru Vaida Voevod a făcut declarații reprezentanților gazetelor din străinătate, aflători la București. Dna a spus între altele:

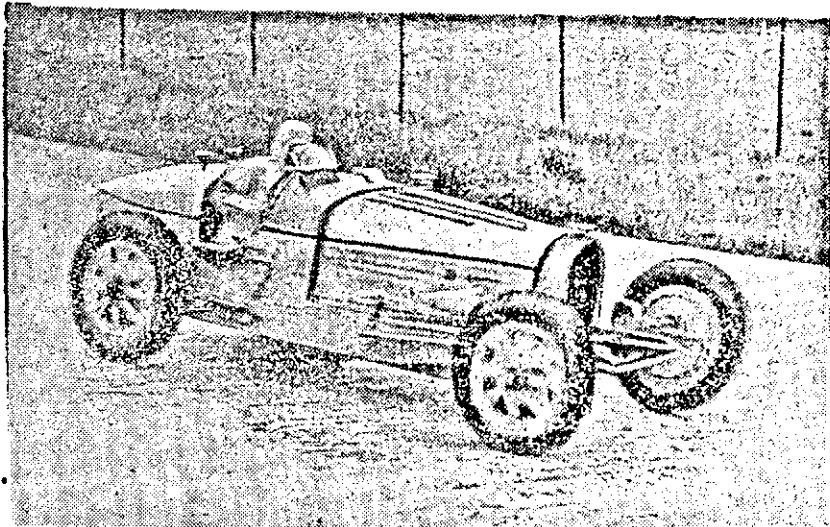
»Nu cunosc român sau chiar minoritar slav sau german din România, care ar admite un singur moment vre-o revizuire a frontierelor actuale.

»Eforturile (opintirile) oamenilor de stat n'ar trebui să se îndrepte către modificarea frontierelor, ci mai mult pentru diminuarea (miciră) și dacă este posibil suprimarea barierelor (delăturarea piédecilor) vamale cari sunt rămășițe medievale. Revizuire? Niciodată. Statele unite ale Europei? Da. Și înainte de toate organizarea unui federalism economic.

Vorbind despre excesele hitleriștilor împotriva evreilor, d. Vaida Voevod le-a vestejit în modul cel mai categoric. Dna nu vede în aceste metode barbare decât o diversiune (amăgire), Germania neputând să dea astăzi poporului satisfacțiile războiului.

Un nou record de iuteală cu automobilul

Vremea cea mai scurtă cu care poate străbate cineva o anumită depărtare, sau depărtarea cea mai lungă făcută într'un timp dat se numește record. Astăzi toată lumea tot numai după recordurile se bate, după recorduri de iuteală. Cel mai nou record l-a făcut contele Czaykowski, care este pe jumătate francez și pe jumătate polon. El s'a urcat în automobilul pe care ni-l arată chipul nostru, făcând într'o oră nu mai puțin de 213 kilometri. Mare lucru, când ne gândim că rapidul nostru nu face pe oră mai mult de 60 kilometri.



De altfel pentru a se răspunde cum se cade, încercărilor de schimbare a granițelor stabilite prin contractele de pace, duminică, în 28 Mai se vor ține în toate orașele din România, Jugoslavia, Cehoslovacia și Polonia adunări publice, în care se va protesta contra uneltirilor revizioniste, ori din care parte ar veni ele.

În politica mare lumească cel mai de căpetenie lucru ce s'a petrecut în zilele din urmă a fost:

Solla președintelui Roosevelt

Într'un mesaj (scrisoare) trimis tuturor conducătorilor de popoare și guvernelor cari vor lua parte la marea conferință economică dela Londra, din 12 Iunie, președintele Statelor Unite, le atrage atențiunea că lumea nu va putea ieși din criza economică și financiară care o bântue, dacă nu se va putea ajunge la un înțeles la conferința dezarmării dela Geneva și la cea economică din 12 Iunie, dela Londra.

Președintele Franklin Roosevelt și-a dat seama că pacea lumii este din nou amenințată prin nizuințele de revizuire ale Germaniei și a soațelor ei, cari ar putea duce într'o bună zi la un nou războiu. De aceea el cere ca la conferința dezarmării toate statele să se învoiască să se lapede de armele ofenzive (de atac) și ca toate națiunile lumii să încheie un pact solemn și hotărât de neagresiune și să se oblige fiecare stat în parte, că nu va trimite armata sa dincolo de granițele țării sale. Numai în acest fel socoate d. Roosevelt că se deschide drumul spre pacea politică și economică.

Această solie care se aseamănă cu cea a președintelui Wilson din 1918, — a fost primită cu bucurie, așa zicând, de toate popoarele lumii.

M. S. Regele Carol II al României, la această solie a răspuns următoarele, în numele Său și al guvernului țării:

Excelenței Sale Președintelui

FRANKLIN ROOSEVELT

WASHINGTON

BUCUREȘTI, Palatul Regal

19 Mai 1933

Vă mulțumesc pentru Mesajul, pe care Eu și Guvernul Meu îl considerăm de cea mai mare importanță pentru succesul conferinței de dezarmare și a conferinței economice mondiale.

Eu și Guvernul Meu împărtășim adânc ca și întreaga națiune română înaltul

ideal pacific în slujba căruta vă puneți o dată mai mult.

România nu va înceta de a-și continua eforturile inspirându-se de nobilele d-voastră sugestii, pentru triumful cauzei păcii și a bunei înțelegeri între națiuni pe tărîmul politic și economic.

CAROL R.

Cam la fel au răspuns conducătorii tuturor statelor. Dacă tuturor le va fi fapta precum le-a fost vorba, trebuie să se ajungă la un înțeles, atât la Geneva cât și la Londra.

Germania se mai domolește

Toată lumea era dornică să știe ce va răspunde în primul rând Germania la solia președintelui Roosevelt.

Răspunsul așteptat n'a întârziat. L-a dat cancelarul Hitler, care în fața Reichstagului (parlamentului) chemat anume pentru acest scop, a ținut o cuvântare cu mult mai domoală și mai pacinică decât cele de până acum. D. Hitler a spus că Germania cere numai egalitate de drepturi și că e gata să dezarmeze dacă aceasta o fac și celelalte state.

Iar la conferința dezarmării dela Geneva, delegatul german d. *Nadolny* a declarat că Germania acum e gata să primească planul englez (a d-lui Macdonald) de dezarmare.

Germania în cele din urmă și-a dat seama că și-a sculat în cap toată lumea și că trebuie să o lase mai domol, dacă nu vrea să cadă asupra ei osânda unui nou războiu.

D-lui Hitler i-au spus acest lucru și oamenii săi cari s'au întors de curând cu proastă ispravă din străinătate (Rosenberg dela Londra, Schacht dela Washington și Frank dela Viena).

La Geneva

Comisia pentru dezarmare de pe lângă Liga Națiunilor, unde lucrează de un an și jumătate reprezentanții alor 60 de țări, a început să se grăbească. Președintele, d. Henderson (englez), ar dori ca pe 12 Iunie, când se întrunește marea conferință economică dela Londra, la Geneva să se fi ajuns la un înțeles oarecare, în ceea ce privește dezarmarea.

De aceea vedem că și delegația românească dela Geneva s'a mai sporit cu dnii miniștri *Samsonovici* și *Mirlo*, cari au fost chemați acolo în grabă de d-nii *Titaescu* și *Mihalache*.

Să dea Dumnezeu să fie într'un ceas cu noroc.

Și Ungurii se mai potolesc

Nu numai d. Hitler, dar și d. Gombos, războinicul prim-ministru al Ungariei s'a mai potolit. În vorbirea sa, ținută în parlamentul din Budapesta, n'a mai zdrăngănit sabia, ci a întins către popoarele vecine ramura de oliv a păcii.

De altfel au început atât ei cât și austriecii să se sature de prietenia lui Hitler. Și-au dat seama că Germania vrea să înghită nu numai Austria ci și o parte din Ungaria (până la Győr și Balaton, ori chiar până la Buda). Astfel că acum li s'a cam împuțit brânza. Ba vedem și pe d. Mussolini, bunul prieten al d-lui Hitler, protestând împotriva încercărilor Germaniei de a-și alipi Austria (de a face Anschlussul).

Toate acestea pot fi socotite de semne bune, cari pot duce la asigurarea păcii, cel puțin pentru câțiva timp.

Dr. Coriolan Suci

Moartea vine ca și gândul, și nu știți nimeni când i rându

Pățania unui domn dela București care povestind în marginea drumului s'a pomenit sub roatele automobilului

Multe face omul în viață și mai multe poate gândi și ori cât ni-se spune că moartea ne pânzește tot nu ne vine să credem că clipa viitoare ne poate aduce moartea. Întâmplarea ce o povestim aci ne dovedește bine acest lucru precum și faptul că vorba scripturii e foarte adevărată.

Buby Grozea nenorocitul întâmplării, era tânăr și desigur fericit pământean plimbându-se cu automobilul propriu pe drumurile bătute ca pielea dela marginea Bucureștilor. Deodată mașina se oprește din fugă slobozind fum greu. Nu mai avea benzină. Tânărul Grozea, după ce o așază lângă trotuar se coboară împreună cu cele două doamne care-l însoțeau. În așteptarea unei mașini care să le împrumute benzina de lipsă, cei trei se pun la vorbă.

Deocamdată drumul e împânzit de un nor de praful. Un automobil venea în goană așa de neobșnuit încât nici șoferul n'a avut vreme să țerească și nici tânărul Grozea n'a avut timpul să păsească în lături. Prins de botul mașinii el a fost târât vreo patruzeci de metri pe drum, zdrobindu-i-se capul și picioarele. După puțin timp a și murit. Cele două doamne surprinse de nenorocita întâmplare n'au putut vedea nimic, decât doar că mașina morții se perdea în bezna nopții lăsând jos, în urma ei, trupul ciopârțit al convorbitorului lor.

Au trecut de atunci opt zile și nu s'a putut afla numărul mașinii ucigătoare. Cine s'a gândit la moarte din cei trei cari stăteau de vorbă. Desigur nici unul dar ea a venit ca fulgerul pe neașteptate și neobservate.

Vrăjitoare ucisă de țărani. În comuna Sântimbru de lângă Oradea trăia țigăncă vrăjitoare Kovács Piroška. Aceasta era vestită ca aducea înapoi pe drăgușii necredincioși, pe soții de căsătorie cari își părăseau casa, descânta la orice boală și ghibea în cărți. Zilele trecute două femei bogate din sat i-au dat bani și aurării, ca să întoarcă spre ele inimile drăgușilor. Bărbații nevestelor au băgat de seamă și au luat-o pe țigăncă la triparale, ca să le dea înapoi inelele și cerceii de aur. Țigăncă n'a voit odată cu capul. Atunci cei doi bărbați au prins-o și au spânzurat-o la marginea comunei și apoi au plecat la Oradea și s'au predat parchetului.



Trei copii trăzniți. În satul Kokorima, din regiunea Sahotz (Jugoslavia) trei copii cari păzeau olle au fost surprinși de o furtună și trăzniți.

Ce nu-s în stare să facă comuniștii. În ziua de 15 Maiu, într'un tren care sosise în clipita aceea în gara Berlin, a explodat o bombă, din fericire după ce coboriseră toți călătorii din tren. Numai o domnișoara care avuse prea multe bagaje și rămăsese în vagon, a fost ușor rănită. Bomba a fost așezată de un comunist, cu gândul să omoare cât mai mulți naționaliști.

Regină care fierbe în saș. Regina Elena a Italiei este o gospodină cum rar se află. Nu numai că trece zilnic prin bucătărie, ci fierbe în saș. S'a întâmplat mai de multe ori că a îmbiat pe doamnele cari au cercetat-o cu prăjituri făcute de ea în saș.

S'a trezit din morți. Femeia de 32 ani, Saveta Hanganță din satul Hănțești de lângă Bucecea, simțindu-se rău, a chemat pe preotul, s'a spovedit și cuminecat și apoi a murit. A treia zi, cu câteva ore înainte de înmormântare, ea s'a sculat, spre spaima tuturor și, cu ochii holbați a întrebat ce se întâmplase. A mai trăit apoi încă 2 zile și apoi a murit.

Impunsă de taur. Dumitru Tudoran din comuna Ibănești, de lângă Reghin întretine doi tauri comunali. Ne fiind el acasă, soția lui a voit să deslege și să scoată afară un taur. Dar fiindcă deslegatul n'a mers iute, taurul infuriat a lovit pe femele cu cornul în gură și, trântindu-o la pământ, a călcat-o în picioare. La șipetele femeii au sărit vecinii, cari au scăpat-o dela moartea sigură. Cu răni grozave au dus-o la spitalul din Reghin.

Înmormântarea dnei Coltor, întâmplată Duminecă în 21 Maiu, a fost de o rară frumusețe. Intreg Blajul a luat parte, cu mic cu mare. Înainte mergeau școlarii și școlărițele, domni, apoi lungul șir negru al teologilor, cei doi diaconi, șapte preoți, carul mortuar, jalnica familiei, damele, cunoscuții și în sfârșit un lung, forate lung, șir de țigani din toate comunele din jur. Aceștia au venit să dea cea din urmă cinste mamei aceluia care atât de mult îl miluește. Oamenii bătrâni spun că încă n'au văzut în Blaj o îngropăciune, la care să fi luat parte atâta lume jalnică.

Unsprezece eleve arse de viu. Într'o școală de fete din Manilla (Statele Unite Nord-americane) a izbucnit un foc, care a băgat în groază atât pe eleve cât și pe profesoare. A fost o nebunie întreagă. 11 eleve au murit în flăcări, vreo 30 au scăpat cu rane mai mari iară 40 au fost ușor rănite.

Judecarea banditului Poliscuc și a bandei sale. Banditul Poliscuc cu zecile sale de tovarăși și-au dat în petec. După ce au speriat luni de zile cu fiorul morții întreg județul Hotinului, jandarmeria le-a descoperit cărările prinzând vreo douăzeci și cinci de tâlhari împreună cu șefii Poliscuc și Buda. Dar parecă au tâlharii iarba fiarelor căci până să ajungă în fața judecătorilor șefii au dispărut.

Astfel judecarea lor s'a făcut în lipsă. Au fost ascultați 39 martori. După patru zile de dezbateri tribunalul a dat sentința, după care Poliscuc și Buda vor trebui să facă câte 20 de ani muncă silnică iar ceilalți câte doi ani și șase luni închisoare. Autoritățile caută acum cu opinci de fier pe Poliscuc și Buda ca să-i pună la răcoare dar bandiții se păzesc bine. Cu toate străduințele lor nu li-s'a dat încă de urmă.

Refugiați moldoveni împușcați de bolșevici. Trei familii (3 bărbați, 3 femei și 6 copii) de moldoveni de peste Nistru, ne mai putând răbda viața din Bolșevicia, s'au hotărât să treacă Nistrul și să vină la noi. În noaptea de 18 Maiu ei au și plecat, însă i-au observat grănicerii bolșevici cari au împușcat după ei, omorînd un bărbat, o femeie și un copil și rănind doi bărbați, o femeie și o fată. În drum spre spital, unde au fost duși răniții, a mai murit o femeie.

Moartea unui cardinal. În ziua de 8 Maiu a murit la Roma cardinalul Ceretti, în urma unei răceli.

Copii înecat într'un clubăr de apă. Soția lui Berghian Ștefan din Târgul Mureș fierbea în bucătărie. Copilul ei de doi ani se juca prin curte, unde se afla și un clubăr cu apă. Urcându-se pe clubăr, copilul a căzut în apă și s'a înecat.

Șase morți într'un avion prăbușit. Un avion francez, care făcea cursa între Barcelona și Toulouse, a căzut pe o casă din satul Villagran și a ars complet. Cei șase călători au ars scrum. Cauza nenorocirii a fost o explozie de motor.

Cât lapte de vacă avem în România.

După ce s'a mai nouă socoteli ce s'au făcut la Ministerul de Agricultură, în România sunt 1,464,367 vaci cu lapte. Laptele muls dela aceste vaci, a fost în mijlociu, pentru Basarabia 300 milioane litri, pentru Bucovina 225 milioane litri, pentru Transilvania 1.120 milioane litri și pentru Vechiul Regat 822 milioane litri. Cu totul se poate socoti tot laptele din țară la 2 și jumătate miliarde litri. Numărul locuitorilor din România este de 18 milioane, deci se vine anual pentru fiecare locuitor 138 litri lapte sau 377 grame pe zi.

Mișcări culturale în Mura Mureș jud. Mureș

Ce este în stare să facă buna înțelegere dintre preot și învățător

Cing-ling, cing-ling... se aude la poartă Glasul dulce și plângător de bucurie al clopoțel, străbate inimile, răscolind simțurile și stârnind curiozitate... Un ingeraș alb, apare în ușă, rostind cuvinte îmbrucurate

„Hristos a înviat din morți, Bucurie aduc la toți...!”

În curte răsună o melodie plăcută „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând...” Ușa se deschide și casa se umple de personaje (în miniatură) cunoscută din sf. scriptură: sutașul roman, hereul jidovese, mironosițele etc... și întâmplare, petrecută acum aproape 2000 se repetă în fiecare casă a satului. Trupa bulantă de artiști este formată din elevii școlii cari învățând piesa „Ivierea lui Hristos” d. Boșea, au plecat, conduși de învățătorul ca umblând din casă în casă, ca niște fete de paști ai Domnului, să bată la ușile inimilor întărite de necazurile vieții, șoptind cu duioasă de copil: „Deschideți-le, noi suntem copiii, frații voștri; venim ca în aceste sfinte sărbători, să v'aducem măcar o clipă de fericire. Hristos a înviat, ne-a mântuit, bucurați-vă!” Și într'adevăr inimile se deschid, se moaie și înnoată într'o fericire cerească. Te purile gârbovite sub povara vieții se îndreptăzesc, încrețiturile frunților se netezesc, fețele se seninează. Părinți și frați, toți stau mișcați suflet, ascultând cu drag pe micuții soli sfiatelor sărbători și toți se grăbesc să se boadă câte o rugăminte caldă, care să se dice spre ceruri, pe aripile ușoare ale lodișii dulci, ieșită din gurile nevinovate micuților. „O ce zile luminoase, o ce Paști mari și frumoase!”

Ca răsplată pentru osteneala și diligența micuților artiști, vom pomeni numele lor

Persoanele din piesă: Ius: Liț Dumitru; Petru apostolul: Luca Iulius; Longin sutașul: Grama Partenie; Maria: Dumitru Maria; Magdalena: Scridon Letiția; Salomia: Boșea Elena; Iagerul: Grama Doina; Arherul jidovese: Boțog Pavel.

Coriști: Șerb Gheorghe, Luca Ioan, Oprea Ioan, Pop Anica, Liț Lina, Luca Maria, Aurelia, Moga Victor, Luca Aurel, Mateiu Ioan, Șerb Ioan, Liț Ilie, Lungu Gheorghe, Luca Iuliana, Luca Ilie.

Roata vremii

Cum s'a întors roata vremii Cetitorii noștri cari au făcut războiul își mai aduc aminte cum jucau Germanii la Italiani și Italianii la Germani, cu un cuvânt ce dușmani mari își erau unii altora. Ce credeți, ce reprezintă chipul acesta? Închinarea și salutul ofițerilor de cavalerie germani la mormântul soldatului necunoscut Italian. Interesul schimbă feșul, s'ar putea zice cu drept cuvânt. Atunci interesele Italiei îi dictau să se desfacă de aliații săi Germania și Austro-Ungaria și să se alătore la Franța, Anglia și Rusia, iară acum interesele îi dictează să-i facă curte Germaniei, ca să poată câștiga, în viitor război, cât mai mult din Jugoslavia și insula Corsica dela Franța. Noi însă, care-i vom noaștem pe frații noștri italieni, le zicem: paștem urgle iară verde!



Cu această ocazie trebuie să aducem laudă și tinerimei din această comună, care, sub conducerea dlui învățător-director Walter Tiberiu, a aranjat cu ceva mai înainte o petrecere frumoasă, compusă din reprezentație teatrală și bal mixt și reușită din toate punctele de vedere.

S'a reproduș: 1. Nunta țărănească (tablou național de V. Alexandri), cu următoarea repartiție a rolurilor: Alecu Leonescu: Luca Nicolae; Chir Gaitanis Loghiotatos: Oltean Ioan; Moș Trochia, Păcală, fruntaș: Vlad Gheorghe; Troțușan Mocanu, fruntaș: Mate Vasile; Ileanuța fata lui Trochia, mireasă: Mate Ana; Frunză pușcaș și vornicel de nuntă: Luca Toader; Un alt vornicel de nuntă: Scridon Petru; Un priveghitor: Dumitru Vasile; Țărani, țărance: Luca Ioan, Luca Vasile, Antal Ravica, Pop Linica, Ciorba Linica, Scridon Letiția.

Piesa a fost reprodușă cu toate frumusețile și cu tot farmecul ei. Costumele naționale au fost din cele mai frumoase. Au fost redat cu multă măiestrie „Țganul deputat” de Boțog Pavel și „Herșeu Coccegiul” de Viad Gheorghe.

După acestea au avut loc arătările minunate ale tânărului Boțog Iosif, scamatorul satului, care este supranumit „Gruia” din cauza puterii lui. Exercițiile gimnastice și diferitele figuri executate pe taetul muzicii de susnumitul acrobat și de școlarul Luca Iulius, au fost foarte frumoase și atrăgătoare.

În urmă, apariția pe scenă a doi curcani uriași și a unui porc țărnat, a stârnit mare haz în rândurile spectatorilor, ridicându-le veselia până la culminație. Aceste costume bizare pregătite de dl învățător susnumit au fost îmbrăcate de tinerii Luca Vasile, Bordaș Vasile și Cadar Vasile, cari au dovedit multă pricepere în imitarea animalelor.

Reprezentanția a fost urmată de bal, în localuri separate pentru lumea intelectuală și poporeni. Oaspeții au plecat a doua zi pe deplin mulțumiți, ducând fiecare, din Mura Mare, câte o amintire frumoasă, săpată în adâncul inimii.

În mica comună, care abia numără 50 case, s'au adunat mai multe sute de oameni cu această ocazie, veniți mulți dela depărtări mari de 20—30 km. Această mișcare a fost o etapă însemnată în dezvoltarea vieții culturale a comunității, care a arătat lumii, că este mică dar poate mult. Sperăm că prin destoinicia conducătorilor această comună va reînvia și în scurt timp nu-și va minți numirea de Mura Mare.

Pentru o muncă stăruitoare în ridicarea comunității, trebuie să fim recunoscători în primul rând mult iubitelui părinte Grama Partenie, care este unul din acei adevărați slujitori ai lui Dumnezeu, cari, când vor fi întrebați despre cei zece talanți încredințați lor, vor răspunde: aici-a s Doamne, dar nu zece ci douăzeci, căci cu cei zece mi-ai dat, am mai câștigat alți zece.

Dumnealui poartă grijă de sufletele oamenilor din vreo 5 sate, făcând o puternică propagandă religioasă și culturală, fiind sprijinit în această muncă mobilă, de doi luptători aprigi ai culturii creștinești, de dl inv. dir. Șimon Vasile din Mura Mică și de dl inv. dir. Walter Tiberiu din localitate. Dumnealui nu se mulțumesc să depună o muncă desinteresată numai în comunele respective, ci nu rareori se văd mergând căteșitri, ca niște apostoli adevărați ai țării, ca niște slujitori credincioși ai lui Dumnezeu, spre satele vecine, ducând în inimile lor dragoste frățească, sfaturi înțelepte, vorbe bune, cari cad asupra inimilor facercate de greutatea vieții, precum cade ploaia caldă pe ogorul vârtos, după o seacă îndelungată.

Trebuie să aducem apoi mulțumiri iubi-

tului nostru învățător Walter Tiberiu, care în scurta vreme de când stă la noi, a știut să atingă în așa mare măsură coardele sufletelor noastre. Dumnealui vrea, sa din școala noastră sărăcăcioasă să revarse văpăi de lumină, cari să gonească întunerecul neștiinței, chiar din colțurile cele mai ascunse ale comunității. De când este d-sa în mijlocul nostru, școala nu mai este groaza copiilor, ci este bucuria turtora și a celor mici și a celor mari. La școală ne adunăm în fiecare Duminică, să ascultăm prețioasele vorbiri ale dlui părinte și ale dlui învățător. Aici auzim noi cuvinte alinătoare de dureri, aici sunt ascultate plângerile noastre, aici găsim noi alifie de ranele inimelor și sufletelor noastre. Bucuria noastră este bucuria d-lor, durerea noastră este durerea d-lor. Ce dragoste omenească!... Dl învățător fiind și pictor ca atare, a donat la Crăciun bisericii noastre o frumoasă icoană, care înfățișează pe Sfta Tereza; iar la Paști, prin munca d-sale, tinicheaua ruginită de pe crucea din mijlocul comunității s'a transformat într'un chip de Hristos însângerat, care prin ranele-i sângeroase ne muștră pentru păcatele noastre, dar prin trăsăturile sale blânde pare a ne spune: omule, lasă-ți păcatele și vino la mine, vezi brațele mi-s deschise la îmbrățișarea ta.

Prin pepiniera acum înființată vom ajunge să cunoaștem fiecare, altoirea, sădirea, îngrijirea pomilor și așa după câțiva ani grădinile, viile și răzoarele nu vor mai sta goale, pustii, ei vor sta acolo pomi fructiferi, cari ne vor vărsa în fiecare an roadele lor binecuvântate. Iar prin munca dlui părinte bisericeșul nostru, care nu mai poate cuprinde pe credincioși, în scurt timp va fi înlocuită cu o biserică mare și frumoasă, în care vor răsună corurile celor mici și celor mari, preamărind pe Dumnezeu. Prin diferitele societăți religioase, înființate de curând, vom ajunge acolo în scurt timp, ca în împrejurime nu vor mai fi stomacuri ghiorăitoare, nu vor mai fi orfani nemângăiați, nu vor mai fi bolnavi părăsiți, nu vor mai fi muribunzi fără numele lui Dumnezeu pe buze...

Încheiăm aceste rânduri, dorind dlui părinte Grama și dlui învățător Walter, spor la muncă.

B. I.

Puterea hrănitore a laptelui.

Oamenii învățați au găsit că într'un litru de lapte sunt tot atâtea materii hrănitore pentru trupul omeneș ca și în 350 gr. carne de vacă, sau în 4 ouă, 3½ kgr. salată, 2 kgr. varză, 1 kgr. pește sărat, 1 kgr. carne de pui, 2 kgr. sfeclă, 80 grame unt, 160 grame făină de grâu sau în 160 grame brânză.

Prețul sfeclei de zahăr

Potrivit înțelegerii ce s'a făcut între delegații agricultorilor și a fabricilor de zahăr, prețul sfeclei de zahăr din anul acesta va fi de 7300 lei vagonul, din care se vor plăti 5700 lei până la sfârșitul lunii Decembrie, iar restul până la 1 August anul viitor. Prețul se socotește la gara de încărcare. Pământul cultivat cu sfeclă de zahăr în anul acesta a fost sporit la 40.000 hectare, pe când în anul trecut a fost numai 16.000 hectare.

Vindecarea vițelilor de diaree.

Primăvara, mulți viței se îmbolnăvesc de diaree. Cel mai bun mijloc de vindecare este apa rece, pe care vițelii o beau cu lacomie. Un agricultor din Germania, care are vaci multe, de 12 ani tot în feliul acesta își lecuște vițelii bolnavi de diaree.



Fulgerul, trăsnetul și tunetul

Or cât am fi de necredincioși la văzul fulgerului orbitor sau la auzul trăsnetului surzitor, ne împreunăm mâinile pentru rugăciune.

Câte povești nu sunt, care mai de care mai frumoase, mai șguduitoare în legătură cu cauza și urmările fulgerului și trăsnetului.

Azi se știe care este cauza atât a fulgerului cât și a trăsnetului. *Cauza lor este electricitatea care este răspândită în natură dar nu deopotrivă.* În aer se află cel mai mare izvor de electricitate pe care-l cunoaștem până astăzi.

La lumina orbitoare, de o clipă doară, dar distrugătoare a tot ce întâlnește în calea sa, la șgomotul plin de înfricoșare, prin lumina orbitoare, electricitatea din aer a fost chip cioplit, la care se închina omul vechiu, îi aducea daruri, îi înălța rugăciuni. Tot cei vechi, l-au pus în mâinile zeilor lor atunci când ei voiau să se răzbune pe cineva. S'au făcut apoi foc sfânt, pe care însă l-a furat Prometeu din cer și l-a dat oamenilor pe pământ. Azi, electricitatea, din aer de popor este pusă în legătură cu plimbările st. Ilie, prin cer.

Atât aerul cât și nouri sunt încărcăți cu electricitate, așa zisă *pozitivă*. Sunt cazuri când nouri sunt încărcăți cu un altfel de electricitate, zisă *negativă*.

Nourii se încarcă cu electricitate din aer, din pământ, uneori prin schimbarea înălțimeii, prin ridicarea unora în sus, coborârea altora în jos. O bună parte a încărcării nourilor cu electricitate este venirea lor în atingere cu părțile esite ale pământului cum ar fi: vârful de munte, arborii înalți.

Vârfulurile înalte ale pământului au electricitatea cea mai mare, ele vor atrage nouri. S'au văzut nouri călătorind din fundul văilor, unde cum, zice poporul, s'au adăpat cu apă către vârful muntelui, unde rămân un timp oarecare pe loc, își descarcă povara lor electrică și apoi pornesc din nou la vale.

Când se întâlnesc din nouri unul încărcat cu un fel de electricitate, iar celalalt cu altfel de electricitate, se întâmplă o descărcare electrică, se vede o limbă de foc pe care o numim fulger, se produce un șgomot pe care-l auzim și care se numește tunet. Când descărcarea aceasta de electricitate se face într'un nouri și pământ se numește *trăsnet*.

Fulgerul are diferite forme. Forma sa frântă, iuteala cu care brăzdează cerul, lumina orbitoare sunt cauzate de încărcătura mare a nourilor și a straturilor de aer care îi despart. E frânt din cauza tăriei pe care o opune aerul.

Fulgerul cu lumina albă-vie, este cel mai apropiat de pământ. Cel cu lumina roșatică, de formă șerpuitoare, se produce între doi nouri care se află sus de tot și unde aerul este mai rar.

Uneori fulgerul are forma unui ghem de foc, care se desprinde încet din nouri, se coboară pe pământ, putându-l urmări cu ochiul.

Fulgerul în formă de pânză care se vede acolo unde cerul pare a întâlni pământul, ia naștere în golul unui vârtej de aer și ne apare astfel din cauză că luminează pereții golului.

Mai este fulgerul din senia sau fulgerul de căldură. Se vede uneori după apusul so-

relui, când seara se coboară, când pe cer nu este nici un nor, doar o ceață roșiatică. El nu este însoțit de nici un șgomot. Are loc numai pe timp de secetă îndelungată sau călduri mari. Cauza lui este mișcarea aerului de sus în jos.

Fulgerul este însoțit totdeauna de tunet. *Tunetul este șgomotul care însoțește fulgerul*, cauzat de opunerca pe care o face aerul, pe care-l spintecă fulgerul în drumul său. Tunetul se aude după ce a trecut fulgerul deși ele se întâmplă deodată. Cauza este că fulgerul zboară cu înălțimea de 300.000 km. pe secundă, pe când sunetul tunetului deabia cu 340 m. pe secundă.

Tunetul este întărit și repetat de mai multeori de piedecile pe care le întâlnește în cale, ca văi, păduri. Așa zisul *ecou* sau *rd-sunet*.

Trăsnetul este descărcarea electrică ce se întâmplă între un nor și un punct mai înalt de pe pământ.

În cazul trăsnetului detunătura urmează îndată după fulger. Din momentul când s'a văzut fulgerul și am început a număra, dacă am trecut de 7 și nu am auzit detunătura, nu este nici o primejdie că va trăsni. Urmările trăsnetului sunt mai întotdeauna îngrozitoare, căci, căzând pe pământ, aprind case, păduri, omoară oameni, animale, topește ferul și alte lucruri. Oamenii l-au botezat „șigeata Sf. Ilie”, care șigeată pătrunde până la 10 stânjeni în pământ. Lucrurile lovite se zic fulgerate.

Pentruca trăsnetul să cadă, trebuie ca norul furtunos să fie aproape pe pământ și să fie încărcat tare cu electricitate. Aproape totdeauna trăsnetul cade asupra arborilor înalți, turmurilor de biserică, coșurilor de fabrică. Pomii care au frunze mai multe și rădăcinile mai implantate în pământ, crescând pe locurile apăsate sunt mai loviți.

Trăsnetul acolo unde cade răspândește un miros de pucioasă.

Un lucru cîndat este că bărbații cad mai adeseori pradă trăsnetului decât femeile. Așa din 100 trăsniiri de oameni 44 au fost femei și 56 bărbați.

Rănilile pe care le face trăsnetul, se întâmplă de cele mai multeori în creier și șira spinării. De multeori se poate vedea pe pielea nenorocitului trăsniit o linie frântă. Uneori trăsnetul nu lasă urma drumului său, ce face poze pe pielea omului, a lucrurilor dimprejur, ca un aparat de pozat.

Din cauza primejdiei la care sunt expuse casele înalte, fabricile de a fi trăsnite, s'a inventat *paratrăsnetul* sau *parafulgerul*.

Un paratrăsnet nu este altceva decât o vargă de fer, acoperită la vârf aur și legată cu pământul printr'un fir de aramă sau fer.

Cum ne apăra paratrăsnetul?

Un nor cu electricitate trecând pe deasupra unei case, atrage către sine electricitatea din pământ, care se scurge spre el, prin vârful paratrăsnetului. Se întâmplă uneori din cauza prea marelui cantități de electricitate ca chiar paratrăsnetul să fie trăsniit, dar el va duce electricitatea în pământ, apărând casa.

Un paratrăsnet apăra casa pe o depărtare de 6 ori înălțimea sa.

Acum încă un lucru. Se obișnuște să se tragă clopotele atunci când sunt semne de furtună, de vreme grea. Nu este bine acest lucru căci se poate întâmpla ca clopotarul să fie trăsniit, căci sunetul clopotarului atrage mai bine trăsnetul. Dar puterea lui Dumăzeu e mare!

Când e vremea grea, furtunoasă și avem lucruri de fer la noi; coase, sape, topor, să le aruncăm jos, deasemenea dacă suntem la câmp

să nu o tundem la fugă, ci să mergem încet. Să nu ne adăpostim sub plopi sau alți arbori înalți, mai bine la tufe.

„Tunetul este în mâinile lui Dumăzeu cea este șgomotul scânteii electrice în mâinile noastre, de care dispunem după voie”, spune învățatul american Franklin.

Budiu Pavel

Târgul săptămânal în Blaj

Pe piața orașului nostru s'au vândut Joi, în 11 Maiu 1933

I. Mărfuri și produse agricole:

Grâu, recolta 1932 feldera Lei	80—110
Porumb, „ „ „ „	32—36
Ovăș, „ „ „ „	25—28
Fasole „ „ „ „	35—40
Câneșă „ „ „ „	50—65
In „ „ kg.	18—20

II. Nutrețuri:

Carul de fân de diferite calități a variat între . . . Lei 200—450—

Paie „ „ „ 150—350—

III. Animale:

Boi grași	18.000—20.000
Boi de jug de 4 ani	8.000—10.000
Junci	6.000—7.000
Vaci cu lapte	3.000—6.000
Bivolite cu lapte	3.300—6.500
Viței de lapte	500—1.000
Miei	50—140
Porci	900—3.000
Purcei perechea	400—830
Porci kg. viu	18
Cai de muncă	6000—12.000
Mânzi de 4 ani	3.000—4.000
Untura	32

În total s'a vândut: 12 perechi boi, 12 vaci, 2 viței, 1 pereche bivoli și 5 miei.

Ol. I. B.

Redactor: IULIU MAIOR.

Noul mers al trenurilor

Începând cu ziua de 15 Maiu 1933 trenurile circulă prin gara Blaj precum urmează:

Spre Brașov-București

Felul, Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sos. în stația de destinație
Personal . . . 320 Oradea	0,09	0,11	6,45 Brașov
Accelerat . . . 42 Sighet M.	0,33	0,35	9,05 Bucu.
Rapid „Ardea” 22 Decebal	4,21	4,29	12,45 Bucu.
Personal . . . 324 Teiuș	4,46	4,48	6,50 Sighis.
Personal . . . 318 Oradea	10,27	10,32	16,25 Brașov
Accelerat . . . 32 Oradea	15,03	15,05	23,35 Bucu.
Personal . . . 322 Cluj	17,32	17,38	0,03 Brașov
Accelerat . . . 24 Decebal	21,28	21,38	7,15 Bucu.

Spre Cluj-Oradea. resp. Decebal

Felul, Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sos. în stația de destinație
Rapid „Dacia” 21 București	2,41	2,48	7,25 Deceb.
Personal . . . 321 Brașov	3,28	3,31	7,35 Cluj
Accelerat . . . 41 București	5,35	5,43	11,52 Oradea
Accelerat . . . 23 București	8,55	8,58	15,19 Deceb.
Personal . . . 317 Brașov	12,67	3,01	21,38 Oradea
Personal . . . 323 Sighis.	16,24	16,28	17,10 Teiuș
Accelerat . . . 31 București	17,52	17,54	23,55 Oradea
Personal . . . 319 Brașov	21,25	21,30	7,10 Oradea

Spre Praid

Felul Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sosirea în stația de destinație
Personal . . . 333 Blaj	5,60	10,26	Praid
Mixt . . . 3119 Blaj	13,20	18,44	„
Personal . . . 334 Blaj*	18,02	22,47	„

* Aceste trenuri circulă numai pe timpul sezonului de băi, dela 1 Iunie la 30 Septembrie.

Dela Praid

Felul, Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sosirea în stație de destinație
Personal . . . 334 Praid	10,18	10,18	Blaj
Mixt . . . 3120 „	20,55	20,55	„
Personal . . . 336 „*	24,00	24,00	„

* Aceste trenuri circulă numai pe timpul sezonului de băi, dela 1 Iunie la 30 Septembrie.

Legături de trenuri

Blaj-Sighișoara-Brașov-București

	pers.	accel.	rap. D.	pers.
Blaj pleacă	0,11	0,35	4,29	4,48
Sighișoara sosește	2,50	2,15	6,02	6,56
Brașov „	6,45	4,47	8,40	8,40
București „	—	9,05	12,45	—

	pers.	accel.	rap. D.	pers.
Blaj pleacă	10,32	15,05	17,38	17,38
Sighișoara sosește	12,44	16,43	19,51	23,37
Brașov „	16,25	19,15	0,03	2,48
București „	—	23,35	—	7,15

București-Brașov-Sighișoara-Blaj

	accel.	pers.	rap. D.	pers.
București pleacă	9,00	—	—	18,35
Brașov „	13,44	15,10	21,00	22,57
Sighișoara „	16,17	19,17	1,22	1,10
Blaj sosește	17,52	21,25	3,28	2,41

	accel.	accel.	pers.	pers.
București pleacă	20,30	23,35	—	—
Brașov „	1,20	4,15	7,00	—
Sighișoara „	4,01	7,10	10,42	14,20
Blaj sosește	5,35	8,55	12,57	16,24

Blaj-Cluj

Felul trenului	pers.	acc.	pers.	acc.	pers.
Blaj pleacă	3,31	5,43	13,01	17,54	21,37
Cluj sosește	7,35	8,25	16,52	20,34	1,31

Cluj-Blaj

Felul trenului	pers.	acc.	pers.	pers.	acc.
Cluj pleacă	6,48	12,20	13,40	20,11	21,55
Blaj sosește	10,27	15,03	17,32	0,09	0,33

Blaj-Alba-Iulia

Blaj pleacă	rap. D.	accel.	pers.	pers.	pers.	pers.
Alba-Iul. sos.	2,48	8,58	16,28	21,30	3,31	13,01
Alba-Iul. sos.	3,21	10,08	18,58	0,43	5,20	16,21

Alba-Iulia-Blaj

A-Iulia pleacă	pers.	rap. D.	pers.	pers.	accel.	pers.
Blaj sosește	3,23	3,45	8,35	13,15	20,10	21,03
Blaj sosește	4,46	4,21	10,27	15,03	21,28	0,09

Blaj-Copșa Mică-Sibiu

Blaj pleacă	pers.	pers.	pers.	accel.	accel.
Copșa Mică sosește	0,51	5,28	11,14	15,39	22,13
Copșa Mică pleacă	3,00	6,00	12,50	17,45	22,48
Sibiu sosește	4,22	7,27	14,15	19,04	0,04

Sibiu-Copșa Mică-Blaj

Sibiu pleacă	pers.	pers.	pers.	pers.	pers.
Copșa Mică sosește	3,05	9,58	13,31	16,54	23,22
Copșa Mică pleacă	4,20	11,09	14,56	18,16	0,43
Blaj sosește	5,03	12,15	15,41	20,42	2,43
Blaj sosește	5,35	12,57	16,24	21,25	3,28

Blaj-Teiuș-Războieni-Târgu-Mureș-Reghin

Blaj pleacă	pers.	accel.	pers.	pers.	accel.	pers.
Teiuș sosește	3,31	5,43	13,01	16,28	17,54	21,38
Teiuș pleacă	4,13	6,04	13,38	17,10	18,15	22,04
Războieni sos.	4,30	6,17	13,52	18,29	18,29	22,25
Războieni pleacă	5,27	6,52	14,44	19,04	19,04	23,19
Tg-Mureș sos.	5,42	8,52	15,55	19,20	19,20	23,42
Tg-Mureș pleacă	7,42	10,48	17,25	20,50	20,50	1,15
Reghin sosește	—	13,23	17,33	—	—	1,30
Reghin sosește	—	14,46	18,21	—	—	2,22

Reghin-Tg. Mureș-Războieni-Teiuș-Blaj

Reghin pleacă	pers.	pers.	pers.	mixt	mixt	pers.
Tg-Mureș sos.	—	6,12	12,17	—	18,23	20,44
Tg-Mureș pleacă	—	7,05	13,03	—	19,50	21,33
Războieni sos.	5,20	11,22	13,11	16,10	—	21,40
Războieni pleacă	6,42	13,36	14,35	18,42	—	23,05
Teiuș sosește	8,43	13,51	15,45	22,15	—	23,20
Teiuș pleacă	9,30	14,26	16,39	23,09	—	23,55
Blaj sosește	9,50	14,40	16,55	23,25	—	0,11
Blaj sosește	10,27	15,03	17,32	0,09	—	0,33

Blaj-Dicioșanmărtin-Bălăușeri-Sovata-băi

Blaj pleacă	pers.	mixt	pers.
Dicioșanmărtin sosește	5,50	13,20	18,02
Dicioșanmărtin pleacă	7,17	14,59	19,31
Bălăușeri pleacă	7,29	15,14	19,43
Sovata-băi sosește	8,44	16,42	21,08
Sovata-băi pleacă	10,11	18,21	22,32
Praid sosește	—	10,26	18,44

Praid-Sovata-Bălăușeri-Dicioșanmărtin-Blaj

Praid pleacă	pers.	mixt	pers.
Sovata-băi sosește	5,55	15,40	19,40
Sovata-băi pleacă	6,12	16,02	20,00
Bălăușeri „	7,30	17,37	21,09
Dicioșanmărtin „	8,42	19,01	22,23
Dicioșanmărtin pleacă	8,54	19,15	22,35
Blaj sosește	10,18	20,55	24,00

* Aceste trenuri circulă numai pe timpul sezonului de băi, dela 1 Iunie la 30 Septembrie.